

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 55

гр. Пловдив , 14.05.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на четиринадесети май, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател:	Вера И. Иванова
Членове:	Катя С. Пенчева Величка П. Белева

като разгледа докладваното от Вера И. Иванова Въззивно частно търговско
дело № 20215001000345 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 613а, ал.3 от ТЗ във вр. с чл. 278 от ГПК, вр. с
чл. 729, ал.3 от ТЗ.

Обжалвано е определение № 260280, постановено на 8.03.2021 г. от
Окръжен съд-Стара Загора по т.д. № 402/2008 г. , с което е одобрена частична
сметка за разпределение по чл. 721,ал.2 от ТЗ на „А.“ООД (в
несъстоятелност)-гр.С.З., публикувана в ТРРЮЛНЦ на 3.02.2021 г. под №
20210203095110 по партидата на „А.“ООД (в несъстоятелност), като съдът е
направил следните промени: промяна в поредността на вземането на Н...,
предявено на 3.12.2009 г., в размер на 27 000 лв. дължими данъчни
задължения, от поредност по чл. 722,ал.1,т.3 от ТЗ на поредност по чл.
722,ал.1,т.6 от ТЗ.

Жалбоподателят „П.“АД-гр.С.З. моли определението да бъде отменено
като незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в частната
жалба с вх. № 263584/15.03.2021 г., и да бъде изменена оспорената от това
дружество сметка, като бъде предвидено разпределяне единствено на сумата,
която е дължима на „П.“АД съгласно одобрените от съда списъци.

От Н. като другият кредитор в производството по несъстоятелността на
„А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З. е постъпила на 7.04.2021 г. писмена

молба, с която се взима становище за неоснователност на жалбата по изложени съображения.

Длъжникът в производството по несъстоятелността „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З., уведомен за постъпилата жалба по реда на чл. 729,ал.2 от ТЗ с обявяването ѝ в ТРРЮЛНЦ на 21.04.2021 г., не е взел становище по нея.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на обжалвания акт във връзка с оплакванията на жалбоподателя, прецени обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

С обжалваното определение от 8.03.2021 г. окръжният съд в производство по реда на чл. 729 от ТЗ е одобрил изготвена от синдика частична сметка за разпределение по чл. 721,ал.2 от ТЗ в производството по несъстоятелността на „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З., като е направил промяна в нея само относно поредността на вземане на кредитора Н...-гр.С. (вместо поредност по чл. 722,ал.1,т.3 от ТЗ, както е посочено в частичната сметка на синдика, на поредност по чл. 722,ал.1,т.6 от ТЗ). Съгласно мотивната част на определението, съдът е оставил без уважение възражението на кредитора в това производство по несъстоятелност “П.“АД-гр.С.З., за което няма постановен изричен диспозитив. Това определение е обявено в търговския регистър съобразно разпоредбата на чл. 729, ал.2 от ТЗ на 8.03.2021 г. и на 15.03.2021 г. е подадена до окръжния съд от „П.“АД-гр. С.З. частната жалба, получена в съда с вх. № 263584/15.03.2021 г.

Жалбоподателят „П.“АД-гр.С.З. твърди, че определението на окръжния съд е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон. Твърди, че с одобрената сметка за разпределение се предвижда плащане за погасяване на предявените от Н... публични вземания, приети с поредност на удовлетворяване по т.6 на чл.722,ал.1 от ТЗ, които към датата на съставяне на сметката за разпределение са изцяло погасени поради изтичане на предвидената в чл. 171,ал.2 ДОПК абсолютна давност, на която, упражнявайки правата на длъжника, кредиторът „П.“АД-гр.С.З. изрично се е позовал още на 10.06.2020 г. с изявление, депозирано по делото за несъстоятелността, а също и в Н.... Заявява, че считано от тази дата вземанията, предявени от Н..., са погасени и погасяването им е следвало да

бъде отчетено от синдика при съставяне на сметката за разпределение, като не се предвиждат суми за удовлетворяването на тези вече погасени вземания, а сумите, които са разполагаеми, да бъдат предвидени за удовлетворяване на следващия по ред кредитор, а именно „П.“АД-гр.С.З.. Заявява, че разглеждайки възражението на кредитора „П.“АД-гр.С.З., съдът по несъстоятелността се е позовал на нормата на чл. 171,ал.2 от ДОПК, която е приложил неправилно – без да оцени, че тя има материално-правен характер и множество различни редакции. Заявява, че материално-правните последици от предявяването и приемането на публичните вземания за удовлетворяване в производството по несъстоятелност се уреждат от нормите, действали по време на осъществяване на самите факти. Твърди, че предявяването и приемането на вземанията в производството по несъстоятелността в случая се е случило при действието на най-старата редакция на чл. 171,ал.2 от ДОПК, според която препятстващи изтичането на абсолютна давност са само отсрочването или разсрочването на задълженията, а въвеждането на обстоятелството, че вземането е предявено в производство по несъстоятелност, като обстоятелство, препятстващо изтичането на абсолютната давност, е извършено с промените на ДОПК, обнародвани в ДВ, бр. 105/11.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г., поради което би могло да изключи приложението на абсолютната погасителна давност само занапред. Твърди, че това изменение е в сила от 1.01.2021 г. и няма обратно действие, което не е съобразил окръжният съд. Твърди, че в ТЗ липсва нарочен ред, по който прието вземане да бъде изключено от списъка на приети вземания поради настъпил след одобрението му правопогасяващ юридически факт, какъвто е позоваването на изтекла погасителна давност. Заявява, че настъпилата промяна е следвало да бъде зачетена от синдика при изготвянето на сметка за разпределение, както и от съда при разглеждането на своевременно подаденото и основателно възражение от „П.“АД-гр.С.З.. Затова моли да бъде отменено обжалваното определение и да бъде изменена оспорената от дружеството сметка, като бъде предвидено разпределяне единствено на сумата, която е дължима на „П.“АД-гр.С.З. съгласно одобренията от съда списъци.

С молбата от 7.04.2021 г. кредиторът в производството по несъстоятелността Н...-гр.С. твърди, че жалбата на „П.“АД-гр.С.З. е

неоснователна, защото, на първо място, правото на възражение за изтекла погасителна давност е изцяло предоставено на волята на длъжника и не принадлежи към категорията права, чието упражняване при определени предпоставки законодателят е предоставил на кредиторите на носителя на правото. Твърди, на второ място, че въвеждането със ЗИДДОПК, обн. в ДВ, бр. 105/11.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г., на правилото на чл. 172, ал. 2, т. 2 от ДОПК единствено синхронизира правната уредба, като потвърждава безспорно правилото на специалния закон, закрепено в разпоредбата на чл. 685а, ал. 1 от ТЗ, че с предявяването на вземането давността се прекъсва и спира да тече, докато трае производството по несъстоятелност, поради което застъпената от депозирания жалбата кредитор теза, че това правило не се отнася за вече приетите публични вземания, е неоснователно, доколкото и преди въвеждането на цитираното изменение на разпоредбата на чл. 172 от ДОПК специалният закон съдържа задължителни правила относно института на давността по време на производството по несъстоятелност. Счита, че обективизираното в жалбата на „П.“АД-гр.С.З. възражение е недопустимо, доколкото с него кредиторът упражнява лично право на длъжника „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З., а разгледаната по същество частната жалба е изцяло неоснователна, поради което моли тя да бъде оставена без уважение.

Видно от изпратената от окръжния съд част от делото по несъстоятелността на „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З. (том 3), на 28.01.2021 г. синдикът И.П. е представила пред съда по несъстоятелността изготвена от нея съгласно чл. 721, ал. 2 от ТЗ частична сметка за разпределение (л. 1064 от том 3 от досието на т.д. № 402/2008 г. на ОС-С.З.). С нея се разпределя сумата 27 000 лв. в полза на кредитора Н...-гр.С. за дължими данъчни задължения на длъжника „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З., които вземания са предявени от този кредитор на 3.12.2009 г., като е посочена поредност за изплащане по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ. Съставянето на сметката за разпределение е обявено в ТР на 3.02.2021 г. Съгласно чл. 728 от ТЗ всеки кредитор може да направи пред съда писмено възражение срещу сметката за разпределение в срока по чл. 727 от ТЗ. Срокът, посочен в чл. 727 от ТЗ е 14 дни. На 8.02.2021 г. кредиторът Н...-гр. С. подава (изпраща по куриер) възражение против сметката, получено в окръжния съд с вх. № 261766/9.02.2021 г., с което моли да се коригира частичната сметка само

относно поредността на изплащането на вземането – не по чл. 722,ал.1,т.3 от ТЗ, както неправилно е посочил синдикът, а по чл. 722,ал.1,т.6 от ТЗ. На 11.02.2021 г. с вх. № 261972 е подадено възражение против сметката от кредитора „П.“АД-гр.С.З., с което също се възражава относно поредността на вземането (погрешно посочена по чл. 722,ал.1,т.3 от ТЗ вместо вярното по чл. 722,ал.1,т.6 от ТЗ), както и се възражава, че вземанията на Н...-гр.С., предявени от този кредитор в производството по несъстоятелността на „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З., са погасени поради изтичане на абсолютната давност съгласно чл. 171,ал.2 от ДОПК, на което, упражнявайки правата на длъжника, кредиторът „П.“АД-гр.С.З. се е позовал на 10.06.2020 г. с изявления по делото и в Н..., поради което иска сумата да бъде разпределена като дължима на „П.“АД-гр.С.З.. Безспорно е, видно е от обявеното в ТРРЮЛНЦ определение от 14.06.2010 г. на окръжния съд, че Н...-гр. С. и „П.“АД-гр.С., са кредиторите с приети вземания в производството по несъстоятелността.

С обжалваното определение от 8.03.2021 г. окръжният съд приема, че възраженията са основателни относно поредността на вземането, която е по чл. 722,ал.1,т.6 от ТЗ, а не посочената в частичната сметка по чл.722,ал.1,т.3 от ТЗ. Относно възражението, подадено от „П.“АД-гр.С., окръжният съд приема, че то е неоснователно в частта му, с която се възражава, че вземането на Н... е погасено по давност. Съдът посочва, че съгласно чл. 171,ал.2 от ДОПК, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, като са предвидени изключения, посочени от законодателя в пет пункта, включително и когато вземането е предявено в производство по несъстоятелност, какъвто е настоящият случай. Изводът на окръжния съд е, че тези вземания на Н... не са погасени по давност, поради което и доводите на „П.“АД-гр.С.З. в тази връзка са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 729,ал.1 от ТЗ, съдът по несъстоятелността одобрява с определение сметката за разпределение, след като направи съответната промяна, когато служебно или при възражение е констатирал незаконосъобразност. Съгласно нормата на чл. 729,ал.3 от ТЗ

определението на съда по чл. 729,ал.1,изр.1 от ТЗ може да се обжалва от кредитор, който е подал възражение по чл. 728 от ТЗ. В случая е несъмнено, че частната жалба до апелативния съд с вх. № 263584/15.03.2021 г. е подадена от кредитора в производството по несъстоятелността „П.“АД-гр.С.З., който е подал възражение по чл. 728 от ТЗ срещу сметката за разпределение пред съда по несъстоятелността, което възражение съдът с определението от 8.03.2021 г. е приел за неоснователно в частта му, с която, позовавайки се на погасяване на вземанията на кредитора Н...-гр.С. за публични задължения на несъстоятелното дружество „А.“ООД поради изтичане на абсолютна погасителна давност по чл. 171,ал.2 от ДОПК, този кредитор претендира сумата по разпределението да бъде разпределена не на Н...-гр.С., а на дружеството-кредитор „П.“АД-гр.С.З.. Подадената до апелативния съд от „П.“АД-гр.С.З. частна жалба е допустима и следва да бъде разгледана от апелативния съд с произнасяне по заявените в нея оплаквания.

В производството по чл. 729 от ТЗ както окръжният съд, така и апелативният съд, се произнасят по съставената от синдика сметка за разпределение и трябва да извършат преценка доколко съдържащите се в нея вземания на кредиторите, индивидуализирани по вид, основание и размер, съответстват на тези в одобрения от съда списък на приетите вземания, какъв е размерът на получените при осребряването на имуществото от масата на несъстоятелността суми и как тези суми трябва да бъдат разпределени между отделните класове кредитори с приети вземания, като се отчетат евентуално извършени плащания преди тази сметка, когато тя е частична. При постановяване на определението за одобряване на сметката съдът следи единствено за наличието на нарушения на синдика при прилагането на нормите от чл. 722 до чл. 726 от ТЗ и с определението по чл. 729,ал.1 от ТЗ съдът нито е длъжен, нито има правомощието да разреши материално-правен спор, отнасящ се до отношенията длъжник-кредитор (в тази насока – определение № 862/20.12.2012 г. на ВКС по ч.т.д. № 811/2012 г., ТК, 1 ТО и определение № 450/31.07.2015 г. на ВКС по ч.т.д. № 1447/2015 г. на ТК, 2 ТО).

В случая в производството по несъстоятелността на длъжника „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З. са приети вземания, предявени от двама кредитори – Н...-гр.С. и „П.“АД. С определението на окръжния съд от

14.06.2010 г. е одобрен списъкът на приетите от синдика вземания, представен от синдика по делото на 23.04.2010 г. и обявен в ТР на 5.05.2010 г., съгласно който кредиторът „П.“ АД-гр. С.З. има прието вземане в размер на 9 952,80 лв., предявено на 20.11.2009 г., с поредност по чл. 722,ал.1,т.8 от ТЗ, а Н...-гр.С. има прието вземане в размер на 88 947,61 лв. за публични вземания по посочени актове, издадени в периода 10.05.2004 г.-16.10.2008 г., предявено на 3.12.2009 г., с поредност по чл. 722,ал.1,т.6 от ТЗ, както и прието вземане в размер на 16 583,52 лв. за лихви по посочени актове, издадени в периода 10.05.2004 г.-16.10.2008 г., предявено също на 3.12.2009 г. Освен това със същото определение на съда от 14.06.2010 г. окръжният съд включва в списъка на приетите вземания и вземания на кредитора Н...-гр.С. относно предявен на 3.12.2009 г. размер на вземане 7 242,23 лв., в т.ч. лихви за данъчни вземания в размер на 4,76 лв. и лихви върху задълженията за митнически вземания в размер на 7 237,47 лв., възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност, с поредност на удовлетворяване по чл. 722,ал.1,т.6 от ТЗ, както и предявен на 3.12.2009 г. размер на вземане 9 341,29 лв., в т.ч. лихви за данъчни вземания в размер на 5,79 лв. и лихви върху задълженията за митнически вземания в размер на 9 335,50 лв., като възникнали след датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност, начислени за периода 9.10.2008 г.-23.11.2009 г., с поредност на удовлетворяване по чл. 722,ал.1,т.9 от ТЗ. Следователно така приетите в производството по несъстоятелността вземания на кредитора Н...-гр.С. са общо в размер на 122 114,65 лв. В доклада на синдика И.П. от 1.11.2016 г. (л.784) изрично е посочено, че са публични приетите предявени вземания с поредност по чл. 722,ал.1,т.6 от ТЗ в размер на 88 947,61 лв. за главница и в размер на 16 583,52 лв. за лихви.

Видно от обявените обстоятелства в ТРРЮЛНЦ и от доклада на синдика И.П. от 1.11.2016 г. (л.777-785), в производството по несъстоятелността е била изготвена от синдика първа частична сметка за разпределение, одобрена от съда по несъстоятелността с определение от 24.07.2015 г., съгласно които на кредитора Н...-гр.С. е разпределена (и впоследствие изплатена) сумата 8 390 лв., както и е била изготвена от синдика втора частична сметка за разпределение, одобрена от окръжния съд с определение от 5.10.2016 г., съгласно които на кредитора Н... е разпределена

(и впоследствие изплатена) сумата 3 000 лв. Изготвена е от синдика трета частична сметка за разпределение (л.853), одобрена с определение на съда от 12.06.2018 г., съгласно които на кредитора Н... е разпределена (и впоследствие изплатена, л.873) сумата 17 775 лв. Изготвена от синдика четвърта частична сметка за разпределение (л.877), одобрена от окръжния съд с определение от 14.11.2018 г., съгласно която на кредитора Н... е разпределена (и впоследствие изплатена, л.921) сумата 5 000 лв. Следователно въз основа на тези четири частични сметки за разпределение на кредитора Н...-гр.С. е изплатена общо сумата 34 165 лв. Сметката за разпределение, която окръжният съд е одобрил с обжалваното определение от 8.03.2021 г., е пета частична, с които на кредитора Н... се разпределя сумата 27 000 лв.

Видно от изпратената от окръжния съд с частната жалба на апелативния съд част от досието на делото по несъстоятелността, на 2.03.2020 г. с молба с вх. № 2866 (л.936) кредиторът Н...-гр.С. предявява в производството публични вземания в общ размер 4 106,22 лв., от които главници 3 266,33 лв. и лихви към 24.02.2020 г. 839,89 лв. за данък върху доходите на физическите лица с лихви и за задължителни осигурителни вноски и лихви, съответно посочени, като са представени съответни писмени документи във връзка с установяването на тези вземания. Относно така предявените вземания по чл. 688,ал.3 от ТЗ до момента по делото няма произнасяне от синдика, съответно, от съда по несъстоятелността.

На 10.06.2020 г. с вх. № 5945 (л.999) е подадено по делото възражение за изтекла погасителна давност от кредитора „П.“АД-гр.С.З., с която се заявява, че към този момент с оглед датата на възникването им са погасени по давност на основание чл. 171,ал.2 от ДОПК всички вземания на държавата, приети за удовлетворяване в производството по несъстоятелността. Заявено е, че на този кредитор не е известно дали и кога длъжникът е упражнил правото си да направи възражение за изтекла погасителна давност за посочените вземания на кредитора. Заявено е, че за да защити своя интерес, този кредитор упражнява на основание чл. 134 от ЗЗД правото на „А.“ООД (в несъстоятелност) да направи възражение за изтекла давност и прави такова възражение. Моли то да бъде зачетено, като при последващи разпределения да не бъдат заделени суми за погасяване на вземанията на държавата, които са

вече погасени по давност. С разпореждане от 12.06.2020 г. съдът разпорежда това възражение да се предостави на вниманието на синдика и Н... за становище в едноседмичен срок. Следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 134 от ЗЗД кредитор може да упражни имуществени права на длъжника, когато неговото бездействие заплашва удовлетворението на кредитора, освен ако се касае за такива права, упражнението на които зависи от чисто личната преценка на длъжника, като ако упражнението на правото не се състои в предявяване на иск, кредиторът, за да извърши действието, трябва да бъде овластен от съда по реда за обезпечаване на исковите. Несъмнено е, че в случая овластяване от посочения вид няма. Правото на кредитор по чл. 134 от ЗЗД възниква при бездействие на длъжника и е с обезпечителен характер, поради което кредиторът може да се намества в правната сфера на длъжника само с оглед запазването на наличното имущество на длъжника, като не може да извършва действия за увеличаване на длъжниковия патримониум, както и действия, които засягат права на друг кредитор с цел тези права да бъдат отречени за този кредитор и да се приеме, че те са придобити от кредитора, претендиращ да упражнява право на длъжника по реда на чл. 134 от ЗЗД, чрез което да цели разрешаване на правен спор между кредиторите. С отчета на синдика П. от 18.06.2020 г. (л.1002) съдът е уведомен, че синдикът се е снабдил от Н...-гр.С.З. с удостоверение по реда на чл. 87, ал.6 от ДОПК, в което фигурират задължения на дружеството от 2008 г., поради което синдикът е депозирал пред Н... възражение за изтекла погасителна давност и на 11.06.2020 г. синдикът е получил разпореждане от същата дата (л.1007), с което се отхвърля възражението му от 2.06.2020 г. за изтекла погасителна давност, което разпореждане синдикът ще обжалва. Видно е следователно, че възражение за изтекла погасителна давност с искане за погасяване на публичните вземания синдикът като представител на дружеството-длъжник в производството по несъстоятелността е отправил до Н... на 2.06.2020 г., преди подаването от кредитора „П.“ АД на молбата от 10.06.2020 г., т.е. няма и бездействие на длъжника при упражняване на правото на възражение. При тези обстоятелства не може да се приеме, че от страна на кредитора „П.“ АД-гр.С.З. е надлежно заявено принадлежащо на длъжника „А.“ ООД (в несъстоятелност) възражение за погасяване по давност на приетите вземания на другия кредитор в производството по несъстоятелността Н...-гр.С..

Съгласно нормата на чл. 120 от ЗЗД, давността не се прилага служебно.

С отчета на синдика от 15.12.2020 г. (л.1054) той уведомява съда по несъстоятелността, че е обжалвал по реда на чл. 266,ал.1 от ДОПК разпореждането от 11.06.2020 г. на Н.... С отчета на синдика от 28.01.2021 г. (л.1061) той уведомява съда, че по образуваното по жалбата административно дело № 572/2020 г. на АдмС-гр.С.З. е постановено на 14.12.2020 г. решение, което е окончателно и с което жалбата е отхвърлена като неоснователна. Затова синдикът посочва, че е изготвил и представя частична сметка за разпределение, съобразена със съдебното решение, с която сумата 27 000 лв. е разпределена на кредитора Н...-гр.С.. С отчета е представена частичната сметка за разпределение (л.1064), както и е представено копие от решение № 511/14.12.2020 г. по адм.д. № 572/2020 г. на АдмС-гр. С.З. (л.1066-1073). Видно от това съдебно решение, с него е отхвърлена жалбата на „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З., подадена чрез синдика на дружеството, против решение № 226/7.07.2020 г. на Директора на ТД на Н...-П., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу разпореждане от 11.06.2020 г. на главен публичен изпълнител в дирекция „С.“ при ТД на Н...-П. по изп.д.№ .../... г., като е прието, че с разпореждането от 11.06.2020 г. е отказано погасяване по давност на всички публични вземания срещу длъжника „А.“ООД (в несъстоятелност) в общ размер на 182 961,92 лв., в това число главница 60 343,02 лв. и лихви в размер на 122 618,90 лв., и с решението от 7.07.2020 г. на Директора на ТД на Н...-П. правилно е оставена без уважение жалбата на синдика П. против това разпореждане, като са изложени от съда правни съображения за неприложимост в случая на нормата на чл. 171,ал.2 от ДОПК. Това решение съгласно нормата на чл. 268,ал.2 от ДОПК е окончателно и не подлежи на обжалване. Съгласно нормата на §2 от ДР на ДОПК, за неуредените с този кодекс случаи се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК. Съгласно чл. 177,ал.1 от АПК, решението има сила за страните по делото, като само ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. В случая съдебното решение на административния съд от 14.12.2020 г. има сила за страните по това дело Н... и „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З. и следователно в производството по несъстоятелността синдикът П. е била длъжна да се съобрази с него при изготвянето на сметката за разпределение, представена на съда на 28.01.2021

г., което свое задължение синдикът е изпълнил. При тези обстоятелства не се констатира незаконосъобразност на сметката за разпределение, одобрена от съда с определението от 8.03.2021 г. Както бе вече посочено по-горе, кредиторът „П.“АД-гр.С.З. неоснователно претендира, включително в подаденото срещу сметката възражение от 11.02.2021 г., той да има право и да упражнява надлежно в производството по несъстоятелността на право на възражение вместо несъстоятелния длъжник за изтекла абсолютна погасителна давност на приетите в производството по несъстоятелността публични вземания, като е несъмнено, че в производството по чл. 729,ал.2 от ТЗ съдът по несъстоятелността не може да разрешава спорове между кредитори.

Установява се следователно, че по изложените сега от апелативния съд съображения подадената частна жалба с вх. № 263584/15.03.2021 г. е неоснователна. Определението на окръжния съд като краен резултат е правилно и следва да бъде потвърдено.

С оглед на гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260280, постановено на 8.03.2021 г. от Окръжен съд-Стара Загора по т.д. № 402/2008 г. , с което е одобрена частична сметка за разпределение по чл. 721,ал.2 от ТЗ на „А.“ООД (в несъстоятелност)-гр.С.З., публикувана в ТРРЮЛНЦ на 3.02.2021 г. под № 20210203095110 по партидата на „А.“ООД (в несъстоятелност), като съдът е направил следните промени: промяна в поредността на вземането на Н..., предявено на 3.12.2009 г., в размер на 27 000 лв. дължими данъчни задължения, от поредност по чл. 722,ал.1,т.3 от ТЗ на поредност по чл. 722,ал.1,т.6 от ТЗ.

Препис от настоящото определение да се изпрати на ТРРЮЛНЦ за обявяване.

Определението да се впише в книгата по чл. 634в,ал.1 от ТЗ след връщане на делото в окръжния съд.

Определението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл. 613а, ал.3 от ТЗ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____